No. 2319 Zaterdag 16 Juni 1928. 45te Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 10 cts.

Bovenwindsche Eilanden.

De belastingvrijdom naar de begreoting van 1928.

(Slot).

De reorganisatie in de begrooting:

Motiveering en behandeling. — De Koloniale Raad een Curaçcasch college. — Insulaire belastinggeschiedenis. — Belastingvrijdom en oeconomie zijn twee. — De unificatie van 1908.— Decentraliseerende centralisatie. — De belastingvrijdom geen zuivere inwendige zaak. — De eilanden smokkelnesten en drinkwinkels.

De reorganisatie van den publieken dienst in de begrooting is die van het ontwerp, met uitlichting van hel sympathieke beginsel der plaatselijke heffingen als eerste stap tot baas zijn in eigen huis.

Vereenvoudiging van de bestaande administratie en wegneming van elken belastingdruk zouden volgens het Hoofdbestuur de middelen zijn „waardoor (wij) wellicht op de een of andere wijze een verbetering konden aanbrengen in onze levensomstandigheden, of waardoor een buitenlander, aangelokt door den vrijdom van belastingen, op een of meerdere eilanden een bedrijf, zij het ook op bescheiden schaal, zou kunnen vestigen." „De tuinbouw" — er bestaat geen horticultuur bij ons— „beteekent weinig voor export en het gevolg is dan ook, dat de bevolking m.n. die van Statius naar den vreemde trekt, of tengevolge van de immigratiewetten van Amerika naar Curaçao komt. Ook de Sabaansche bevolking, van wie het van ouds bekend was, dat zij haar ouden dag op den geboortegrond kwam slijten, trekt naar buiten af en blijft weg. Van de St. Martijhsche zoutwinning is ook niet veel te verwachten, gezien de duurte van den arbeider en de prijs van het zout." (Het uitvoerrecht op zout bracht van 1922 tot 1926 a. e. v. op: f 2199, f 2458, f 2169, f 835, f 1782). Ondanks een en ander scheen het Bestuur toch wel toekomsf in de katoen als stapelproduct te zien, althans het bestemde voor die cultuur en de bewerking der katoen voor St. Martin en St Eustatius een bedrag van f 7500. Het werd echter teruggenomen, toen de Koloniale Raad daar prijs op bleek te stellen.

Voor 't overige wenschte deze een goed uitgewerkt plan van socialen afbraak. Wat zou nu eigenlijk prijsgegeven en uitgespaard worden? Gelet op de door het Bestuur beschreven inzinking, zou de betrekking van gezaghebber opgeheven kunnen worden en mindere ambtenaren op elk dier eilanden aangesteld kunnen worden, voor veel minder geld.

Bestuur en Koloniale Raad ontmoetten elkaar in deze: op den duur zou een gezaghebber met een ruim inkomen gemist kunnen worden. Echter kon het Bestuur nog geen voorstel doen in die richting, daar eerst in den overgangstijd zou kunnen blijken, welke ambtenaren behouden moesten worden en welke gemist. In 't algemeen zouden alle fiscale ambtenaren en vermoedelijk ettelijke politieagenten verdwijnen. (Hoe met het mooie gebaar naar de „Volstead Act" in P.B. 43 n 52 Ao 1923, welke voorschrijven, dat accijnsgoederen gedekt moeten worden, ten slotte, door het bewijs, dat ze hun bestemming bereikt hebben? En kan de in- en uitklaring van schepen vervallen?) Bij gebrek aan plaatselijke krachten om op te treden als gezaghebber zou wellicht op een of meer eilanden een ambtenaar moeten worden gehandhaafd. Het eindverslag van den Kolonialen Raad toonde zich teleurgesteld, dat de Gouverneur alle fiscale ambtenaren wilde terugnemen; ook had het een zwaar hoofd in de politioneele vermindering en bleef nog altijd uitkijken naar een afgerond plan, maar ipso facto de betrekking van Gezaghebber der Bovenwindsche eilanden opgeheven hebbende, noodigde de Raad ten slotte den Gouverneur uit, dat ook ipso jure te bevestigen. (De titularis was weer tot zijn eigenlijke werkkring op Curaçao teruggeroepen).

In de openbare zitting van den Kolonialen Raad (7 Mei 1927) komt er eenige opening van zaken. De Gouverneur is zoo royaal te bekennen, dat hij gedacht had met een afgerond plan te kunnen komen, maar hij wenschte zich te onthouden „van het uitspreken van een definitief oordeel, welke ambtenaren dadelijk en welke geleidelijk, naar gelang de omstandigheden toelieten, van die eilanden zouden worden overgeplaatst en vooral, welk ambtenaar het eerst of eerst later zou worden teruggeroepen."

Behalve de Hoofdambtenaar—Gezaghebber zouden gemist kunnen worden drie kommiezen en 6 politieagenten. De kosten der *slechting* — afbraak en slooping onderstellen weloverwogen zorg bij afbrekingswerk — konden voorloopig op f 12.000 gesteld worden. Volgens de gegevens van 1926 zou de koloniale kas aan belastingen en middelen derven f 35.000, maar de uitgaven zouden verminderen met f 23.000, terwijl het nadeelig saldo van f 12.000 als een maximum beschouwd moest worden.

In dit verband vestigde het Bestuur de aandacht van den Kolonialen Raad op sprekende cijfers: „Toen in Augustus 1924 (het fatale jaar waarin met de agrarische ontwikkeling de sociale tevens stop gezet werd) de noodzakelijkheid werd ingezien om vermindering van den belastingdruk op de Bovenwindsche eilanden voor te stellen, wees een berekening van de dan prijs te geven inkomsten, dat in totaal door het budget een bedrag van f 24.000 zou worden gederfd. Thans (7 Mei 1927) wijst een op den huidigen toestand gebaseerde becijfering op een totaal minder te verkrijgen ontvangst van f 12.000."

Een goed verstaander, enz! Een halveering binnen drie jaar, zal binnen de drie komende jaren op een tiërceering uitloopen, enz. Kortom, aan de ruïnes van een grootsch verleden zullen de ruïnes van een slap en verpolitiekt heden toegevoegd worden. Groot geworden onder het bestuur van Commandeur en Raden, onder het opperbestuur der West-Indische Compagnie, staan zij geliquideerd te worden, onder de decentraliseerende centralisatie naar Willemstad.

„Dat zich *daarboven* (d.i. bij ons) een ernstig proces voltrekt, waaraan dringend iets tot verbetering moet worden gedaan, (zou) de Raad ook lettende op (de 24 en 12 duizend) wel willen toegeven", meende het Bestuur, dat met deze slotontboezeming de openingsverzuchting der struisvogel-begrooting accentueert: „dat (daarboven) een ingrijpen op de een of andere wijze gebiedend moet worden geacht."

Het „laisser-aller" van het Hoofdbestuur strookte zeer wel met de laisser-faire laisser-passer-doctrine van den Willemstadschen Raad ten opzichte van ons. Het breede gebaar met de 12 duizend gulden moge sommigen als dwaasheid voorkomen, de nuchtere doctrine van den Raad kreeg koren op zijn molen er voor. Wij misgunnen het den Raad niet. Hij heeft genoeg aan het hoofd, zijn landje, zooals het onder vallen en opstaan historisch geworden is, zijn karakter te doen behouden en niet tot een factorij van een wereldbedrijf te laten zinken. De groote tegenstellingen tusschen de belangen van het kapitaal, het antagonisme van rijk en arm, van groot en kleinkapitaal, van groote en geringe koopkracht speelt zich aan de wereldhaven danig uit. Doch zoo gaarne die Raad van ons vrij wil zijn, uit te billijken eigenbelang, zoo gebiedend is het voor ons zelfbehoud dat wij van hem los komen. Gelijk de Engelsche Antillen in Downingstreet voor hun zelfstandigheid, *zoo zien wij slechts in het Plein een waarborg voor onzen wederopbouw.*

Er zijn er onder ons, die een vertegenwoordiger van ons willen onderbrengen bij de bureaux van Curaçao. Doch afgezien van de valsche positie, waarin een ambtenaar tot het Bestuur zou komen te staan, wie zich in Willemstad geplaatst ziet, raakt los van „het ressort", dat hij zou heeten te vertegenwoordigen.

Er zijn buiten den drankhandel nog anderen onder ons, die de belastingvrijdom met ongeduld tegemoet zien, m.n. op St. Martin, doch slechts onder de draagkrachtigen, die auto's bij voorbaat in entrepôt stelden. Het ontgaat hen echter, schoon naast de deur, dat op Marigot (Fransch St. Martin) evenmin als op St. Barths de belastingvrijheid een sociale en oeconomische opleving ten gevolge gehad heeft en welk een verschil toch tusschen den landbouwenden of zeevarenden Sabaan en den visschenden Cha-Cha van St. Barth's, beiden van onvermengd gebleven Europeeschen bloede? Zij schermen met het begrip „vrijhaven", schoon er geen achterland is. Het oeconomisch zwakke Marigot kan bezwaarlijk als zoodanig voor ons minder zwakke deel van St. Martin gelden, terwijl St. Eustatius en Saba de zee geheel als barrière hebben. Als transito-haven heeft Marigot steeds weinig, zoo al, te beduiden gehad. Men kan het aanmerken als een vreemde grensplaats, waar sommige artikelen van den gebruikshandel beterkoop zijn dan in eigen land. En dat beterkoope vindt men, als gezegd, bij wijn en andere alcoholica, behalve jenever-Goederen, die Frankrijk bezwaarlijk kan leveren, komen uit de Vereenigde Staten minstens even duur, als bij ons.

De invoer van levensmiddelen enz. geschiedt dan ook niet alleen voor St. Eustatius en Saba uit St. Kitts, St. Thomas en Curaçao, maar ook voor St. Martin. Terwijl over de jaren 1924—'26 de bevolking van dit laatste, van Saba en van St. Eustatius aan invoerrechten gemiddeld per hoofd opbrachten a. e. v. f 4, f 3 en f 2, offerde zij aan het accijnsrecht op gedistilleerd a. e. v. f 1.6, f 2.7 en f 2.8. St. Eustatius en Saba zijn volstrekt niet natter dan St. Martin. 't Zit hem hier in 't zoete winstje van een gulden per L. gesmokkelde rum, enz.

De daling van de opbrengst van het accijns op het gedistilleerd over de jaren 1922—'26 van f 4840 op f 4128, f 3897, f 2060 en f 1444, wijst op de verslappende contróle, niet op mindere koopkracht, daar het invoerrecht omhoog liep n. l. van f 8367 tot f 9300, f 9332, f 8983 en f 9401.

De landraden van Saba drongen bij den Gouverneur op een geordend bestuur aan. Het laisser-faire van het koude liberalisme liet indertijd Saba reilen en zeilen. Het bracht geen enkele belasting op, behalve een hoogst gering hoofdgeld tot onderhoud van zijn commandeur en handdiensten voor het wegenonderhoud, doch kostte ook zeer weinig. De toestanden waren er intusschen naar; de Koloniale Raad van Curaçao vestigde er in 1850 reeds de aandacht op. In 1874 oordeelde men het noodig er een belastingverordening in te voeren en voor het eenzijdige patriarchale bewind een Gezaghebber-Ontvanger in de plaats te stellen.

Ondanks de vrijverklaring van de St. Eustatiaansche haven van 1928, verliep er alle handel tot een gebruikshandel. Deze bleef, wel is waar, vrij van invoerrechten, maar het economische en sociale leven ging desondanks staag achteruit.

St. Martin daarentegen, hoewel het invoerrechten hief, hield zich wat beter staande, dank zij zijn zoutindusttie en particuliere ondernemingszin.

De eigen belasting-geschiedenis had het Bestuur kunnen leeren, *dat vrijdom van belastingen op zich zelf de oeconomische verhoudingen niet verbetert.*

In 1872|73 begiftigde men beide eilanden met een nieuw stelsel van belastingen. Eén van doel en strekking, was het soepel genoeg verschillen in onderdeelen en uitvoering toe te laten. Evenwel in- en uitvoerrechten voor St. Martin bedroegen a. e. v. 8 pCt. en 10 pCt., voor St. Eustatius idem 7 pCt. en 5 pCt. (voor Saba berekende men naar tarief.)

De unificatie der belastingen van 1908 kwam in veel opzichten de drie eilanden ten goede. De uitvoerrechten vervielen, behalve voor zout op St. Martin; de invoerrechten daalden tot 3 pct, en hun afschaffing tusschen alle eilanden onderling had ook haar voordeelen.

Het oordeel der doelmatigheid van de unificatie, werd echter vertroebeld, omdat er mee de centralisatie naar Willemstad haar intrede deed. Deze leidde toch bij ons tot verbrokkeling, aangezien het leidend en bindend gezag 900 K. M. Z.-W. over onze grenzen verlegd werd. Geen hoofd meer, maar verschillende machthebbertjes al of niet in cumulatie: ontvangers, hoofden van politie, geneesheeren enz. wier ijver en toewijding en caesaristische neigingen feitelijk slechts gecontroleerd werden door de Afdeelingschefs op Curaçao. Deze decentraliseerden centralisatie bracht het „Los-van-Curaçao," m. n. op St. Martin, sterk naar voren.

Scheen voor 't overige in theorie de ongelijkmatige behandeling onder vorige belangstelsels onbillijk, billijker ware het toch geweest de Bovenwindsche landbouwgroep anders te behandelen dan de Benedenwindsche havengroep. Met een eenvoudiger en minder gedifferentieerd stelsel had men voor de eerste kunnen volstaan. Eilanden, die voedzame aardvruchten voortbrengen en waar dus tarwe- en maïsmeel enz. niet tot de eerste levensbehoeften behooren, maar eer genotmiddelen zijn, kunnen als zoodanig voor deze hooger aangeslagen worden dan dezulke waar ingevoerd meel enz. tot dagelijksch brood verwerkt moet worden. Eilanden, die vee houden, hebben geen blikjes-melk noodig.

Anderzijds derven de Bovenwindsche eilanden met hun seizoencultures een klasse van welgestelden in Curaçaoschen of in Nederlandschen zin. Inkomsten- en gebruiksbelastingen werken derhalve ongelijk en brengen verder te weinig op om zich practisch te rechtvaardigen.

Doch hoe het ook zij, belastingaangelegenheden komen meer en meer op internationaal terrein. Het heeft ons daarom ten zeerste verwonderd, dat het Opperbestuur **niet alleen om redenen van koloniaal beleid, maar ook om redenen van internationalen** aard ten dezen niet inbegrepen heeft. Naar het voorkomt te meer geboden in verband met de ligging onzer eilanden tusschen de Amerikaansche en Britsche Antillen en de gemakkelijkheid en snelheid, waarmee men van hier uit die Antillen en de Zuid-Amerikaansche kust kan bezeilen. Binnen een week van hier b. v. naar Trinidad en terug, gezwegen nog van motordrijfkracht.

De insulaire smokkel op St. Martin moge verdwijnen, men kan het op zijn vingers narekenen, dat *de begrooting van 1928 ons drijft in de richting van smokkelnesten,* van waar uit de nationale en internationale drankhandel de landen in en om de Caraïbische zee en Noordelijker gelegen streken van gedistillerrd voorzien zal.

En denkt de Minister van Buitenlandsche Zaken, in verband met zijn rapport (Dec. '27) aangaande de kwesties van het alcoholgebruik in mandaatgebieden het oorbaar, *dat Willemstad ons de rum- en jeneverflesch, de Hamburgsche foesel voor den mond wil zetten onder de sanctie van den Nederlandschen wetgever?*

Met instemming zeggen wij het Prof Kraus na (Handelingen 1e Kamer 1920): „.... zoolang wij (Nederlanders) er prijs op stellen, dat de Nederlandsche vlag op St. Martin, St. Eustatius en Saba) waait, spreekt het toch wel van zelf, dat wij ons niet onverschillig mogen betoonen voor wat er bij deze (Engelsch sprekende) landgenooten omgaat, alsook, *dat wij er onze bestuurstaak noar behooren moeten vervullen.*"

COMMENTATOR.

Onze begrooting voor 1928 in de Eerste Kamer.

10 Mei j. l. werd de Begrooting van Curaçao voor het dienstjaar 1928 zonder hoofdelijke stemming in de Eerste Kamer aangenomen.

De belangstelling was maar heel matig, heel anders als men verwacht had. Slechts de heeren DE JONG en DE GIJSELAAR voerden het woord, de eerste hoofdzakelijk over het beleid van den Gouverneur, het woningvraagstuk, de houding van de regeering inzake het politievraagstuk en de gelijkstelling van B. O. en O. O.; de tweede over de kwestie der Caracasbaai.

Omtrent de beide eerste punten, zeide de hr. DE JONGH 't volgende:

„Over het beleid van den Gouverneur is heel veel geklaagd. In de Tweede Kamer is daaromtrent veel gezegd en ik wil mij dus kortheidshalve daaraan refereeren, omdat ik het met de daar gemaakte opmerkingen volkomen eens ben. De Gouverneur heeft zich verdedigd met een beroep op het tekort aan personeel en daarom zou ik willen vragen, of de Gouverneur er reeds op gerekend heeft, dat bij den beteren economischen toestand van Curaçao, met het oog op een door den Gouverneur te verwachten meerdere belastingopbrengst, het belasting-apparaat goed kan werken; als de Gouverneur zich beklaagt over te weinig personeel, dan zou ik willen vragen, of hij op het oogenblik reeds alles in het werk heeft gesteld om de meerdere of de nieuwe inkomens ook te kunnen treffen, want ben ik goed ingelicht, dan zijn er op het oogenblik op Curaçao nog niet voldoende bevolkingsregisters, en die moeten er toch in de eerste plaats zijn om het belasting-apparaat goed te laten werken. Ik zou dus den Minister willen vragen, of dit alles zijn aandacht heeft en of hij den Gouverneur daarop zou willen wijzen. Wanneer dan, zooals de Gouverneur verwacht, de belastingverhooging door den Kolonialen Raad zal zijn aangenomen, dan zal de financieele toestond nog gunstiger worden en zal kunnen worden begonnen met de uitvoering van het z. g. urgentieprogram.

Tot dat urgentieprogram behooren vele zaken. Ik zal hier een zaak noemen, die dringend de aandacht verdient, Dat is het woningvraagstuk. Wij weten in de laatste jaren hier te lande, wat de oplossing daarvan beteekent. Op Curaçao is onophoudegewezen op den woningnood en het opdrijven der huishuren. Er komen dagelijks meer families bij dan er woningen gebouwd worden. De Petroleum Maatschappij bouwt veel voor haar toenemend personeel. De ambtenaren met verlof zouden den Minister kunnen inlichten over de abnormaal hooge huren. Wat denkt de Minister in de richting van vermeerderden woningbouw te doen? Heeft de Gouverneur reeds afdoende plannen aan de hand gedaan? Is er geen commissie op Curaçao benoemd om ter zake van advies te dienen en, zoo ja, is er dan reeds een advies uitgebracht? En hoe luidt dan dat advies?"

Omtrent de handelwijze van den Minister inzake de politie-reorganisatie is de hr. de Jong ook niet goed te spreken.

Hij zeide:

„Ik wil met de opmerkingen, die ik op het oogenblik over de reorganisatie van de politie maak, niet geacht worden antwoord te geven op de vraag wat voor Curaçao het beste is, een militaire politie of een burgerlijk politiekorps...... Ik kan dat niet beoordeelen. Wel acht ik mij bevoegd en gerechtigd een meening te hebben en te zeggen over de wijze, waarop, in zulke m. i. hoogst ernstige quaesties moet worden opgetreden.

Het komt mij voor, dat de Regeering, alvorens overleg te plegen met de plaatselijke organen van Curaçao, zelfs den schijn van een vooropgezette meening had moeten vermijden, te meer nog nu art. 61 der herziene Grondwet de inwendige aangelegenheden der kolonie in hoofdzaak aan de door mij genoemde plaatselijke organen overlaat. Nu meer dan ooit moet het beleid der Regeering er op gericht zijn om de plaatselijke organen en de bevolking eener kolonie niet tegen zich in te nemen."

Met het oog op de sluitende be-

grooting is de hr. de Jong zeer verwonderd, dat de Minister niet aanstonds loyaal, uit eigen beweging de financieele gelijkstelling heeft doorgevoerd. Steeds heeft de Minister de doorvoering gekoppeld aan den stand der financiën, zonder de wet in acht te nemen; nu de minister zich niet meer daarop kan beroepen, is de zaak nog niet in orde. Wat de houding van den Gouverneur in deze betreft, vindt spr. ze „onsympathiek".

„De Minister heeft op gezag van den Gouverneur in deze Kamer het vorige jaar medegedeeld, dat de gelijkstelling van het openbaar met het bijzonder onderwijs op Curaçao niet gewenscht werd. Die mededeeling is gebleken onjuist te zijn. Gebleken is ook, dat de inspecteur van het onderwijs op Curaçao nooit een dergelijke mededeeling aan den Gouverneur gedaan heeft. Meer zal ik er op het oogenblik maar niet van zeggen, om dat het beleid van den Gouverneur — ik heb het reeds in het begin van mijn rede gezegd — in de Tweede Kamer aan een zeer uitvoerige critiek is onderworpen."

Ook de financieele gelijkstelling behoort tot het urgentieprogram. „Er zijn nu eenmaal uitgaven, waarvoor de inkomsten tot elken prijs behooren te worden gevonden, en daartoe behoort zeker de verwezenlijking van een grondwettelijk voorschrift." Aldus de Minister Kan, als minister van onderwijs.

Welnu:

„De gelijkstelling op Curaçao vraagt nog aandacht voor de navolgende zaken. Bij de bezolding van onderwijzend personeel wordt bij het bijzonder onderwijs een andere maatstaf — een meer nadeelige — aangelegd dan bij het openbaar onderwijs, omdat de onderwijzers aan bijzondere scholen meer leerlingen hebben dan die aan de openbare scholen, zoodat hun bezoldiging relatief ongunstiger is.

Openbare onderwijzers ontvangen bovendien bij hun uitzending naar Curaçao:

1. een bedrag tot dekking der uitrustingskosten;
2. vrije passage voor hen zelf en hun gezin;
3. een premie van f 2400, wanneer ze den 1sten rang bezitten;
4. de Minister kan hun het maximum van het aan hun rang toegezegde salaris toezeggen, ongeacht het aantal dienstjaren;
5. zij zijn pensioengerechtigd;
6. ze behoeven niet te storten voor pensioen;
7. telkens na 8 jaar dienst wordt den van Nederland uitgezonden onderwijzer een verlof van 8 maanden toegekend, onder genot van verlofstraktement en vrije passage voor hem en voor zijn gezin.

Al het hier genoemde mist de bijzondere onderwijzer tot nu toe."

Indien de Gouverneur nu of de Koloniale Raad geen gevolg zou geven aan de opdracht van den minister om de gelijkstelling door te voeren, dan zou de minister de begrooting van 1929 met meer klem van redenen ter vernietiging kunnen voordragen dan nu geschied is met de begrooting 1928, in verband met de reorganisatie van politie, want inzake de gelijkstelling kan de minister zich onvoorwaardelijk op de wet beroepen.

Wat betreft hetgeen in het V. V gezegd is omtrent de qualiteit van het Bijzonder Onderwijs, zegt spr. dat daarin ligt opgesloten een oordeel en een straf.

„Mijnheer de Voorzitter! Deze opmerkingen van eenige leden getuigen niet van vriendelijkheid. De geest van wijlen dr. Bos spreekt er niet uit. Zeker, ik erken het recht — soms kan het plicht zijn — om een onderzoek in te stellen naar zaken, die met de een of andere begrooting verband houden. Ik begrijp, dat er leden kunnen zijn, die belangstelling toonen voor den gang van het bijzonder onderwijs op Curaçao. Maar, zoo moge ik vragen, hebben deze leden het niet noodig geacht, naar den stand van het openbaar onderwijs in de kolonie Curaçao te informeeren?

Hebben zij misschien bij voorbaat vastgesteld, dat het openbaar onderwijs op Curacao superieur is en daaruit geconcludeerd, dat verzet moet rijzen tegen de door den Minister toegezegde algeheele gelijkstelling van openbaar met bijzonder onderwijs?

Een straf dus, Mijnheer de Voorzitter, voor het vermeende lagere peil van het bijzonder onderwijs en voor de mindere bekwaamheid van het personeel. Die straf zou een novum in de onderwijsgeschiedenis zijn. Maar het oordeel der hierbedoelde leden in het Voorloopig Verslag is wel zeer oppervlakkig."

En aan de hand van de officieele rapporten der schoolcommissie bewijst de heer De Jong, dat het bijzonder onderwijs op Curaçao een vergelijking met het openbaar onderwijs glansrijk kan doorstaan, ondanks de minder gunstige voorwaarden, waaronder het bijzonder onderwijs tot nu toe heeft moeten werken.

Tevens vraagt spr. nog of het waar is, dat de nieuwe inspecteur van het onderwijs op Curaçao de 4de rangonderwijzers, en de kweekelingen, die hoofdzakelijk inlandsche krachten zijn, en waarvan er vele, volgens de officeele rapporten, met vrucht werkzaam zijn, wenscht af te schaffen. Dit zou met groote onkosten voor de koloniale kas gepaard gaan. Daarom stelt hij voor, een scheiding in het leven te roepen tusschen de stadsscholen en de buitenscholen, wat betreft de eischen aan het onderwijs te stellen. Het spreekt van zelf, dat voor de buitendistricten de eischen minder groot zijn, en daarvoor goedkoopere leerkrachten te gebruiken zijn. Hetgeen een groote besparing van kosten meebrengt.

De heer DE GIJSELAAR interpelleert den Minister naar aanleiding van diens antwoord omtrent de kwestie van de Caracasbaai, welk antwoord hem heel bevredigend voorkwam, en het artikel in de N. Rott. Crt. (door ons verleden week overgenomen.) Hij vraagt den Minister den inhoud daarvan recht te zetten, of wel te verklaren, hoe de zaak nu eigenlijk zit, of n.l. de concessie de perken te buiten gaat en tegen het algemeen belang is.

Daarna kreeg Minister KONINGSBERGER het woord.

Omtrent het woningvraagstuk verklaarde hij daarover ten vorige jare met den Gouverneur uitvoerig gesproken te hebben. Gezien echter het feit dat de C. P. I. M. op ruime schaal woningen bouwt voor haar personeel en het bestuur voor haar politietroepen, waardoor meer en meer woningen in Willemstad beschikbaar komen, vindt de Minister 't niet noodig een bijzondere commissie voor het woningvraagstk in het leven te roepen.

Wat de politiezaak betreft, verklaart de M. nogmaals steeds de meest tegemoetkomende houding tegenover den Kol. Raad te hebben aangenomen.

En dat heeft, naar de M. met genoegen meent te mogen constateeren, zijn uitwerking niet gemist.

Want den avond te voren had hij van den Gouverneur een telegram ontvangen, berichtende, dat de begrooting voor 1929 door den K. R. zonder veranderingen van beteekenis, met algemeene stemmen, was aangenomen, „waaruit men de verblijdende conclusie mag trekken dat men in de quaestie van de politie en in andere quaesties, die in Curaçao de geesten bezighielden, heeft berust."

Wat de gelijkstelling betreft, verwijst de M. naar hetgeen hij in de Tweede Kamer den hr. VAN VUUREN heeft toegezegd. Op de begrooting voor 1929 heeft de Gouverneur reeds de kosten voor leermiddelen gebracht, en een verordening voorbereid regelende de bekostiging van verloven, overtochtskosten der verlofgangers etc.

De M. heeft zich niet aan de zijde dergenen geschaard, die het bijzonder onderwijs als minderwaardig beschouwden. Hij is overtuigd, „dat voor zooveel betreft eenzelfde, of onderling vergelijkbaar schooltype, het bijzonder onderwijs niet staat beneden het peil van het openbaar onderwijs."

Omtrent de wensch van den Inspecteur om de 4de rangs-leerkrachten en kweekelingen af te schaffen, is hem niets bekend.

Ook den Minister lacht het denkbeeld, om scheiding tusschen stads- en buitenscholen te maken toe. Hij is gaarne bereid dit onder de aandacht van het bestuur te brengen.

Aan den hr. de Gijselaar, antwoordt de M. dat wat de N. R. Crt. zegt omtrent het in erfpacht geven van den openbaren weg, dit waarschijnlijk op een vergissing berust „omdat bij het in erfpacht geven van domeingronden in de telegrafische inlichtingen wordt gesproken van vergunning om op of onder den openbaren weg buizen te leggen, waarvoor dan een retributie zou moeten worden betaald. Het Quarantainehuis zal verplaatst moeten worden, doch dit is „een bescheiden inrichting, waarvan de verplaatsing niet heel veel onkosten zal veroorzaken."

De hr. DE JONG repliceert, dat wanneer een Gouverneur in voortvarendheid wel eens in gebreke is gebleven, men dan dubbel voorzichtig moet zijn. De Petroleum Mij. bouwt woningen voor haar eigen personeel, „maar buiten dat personeel komen er talrijke families, honderden menschen zich op Curaçao vestigen, voor wie geen woningen beschikbaar zijn, terwijl er ook niet met bekwamen spoed gebouwd wordt." Op het oogenblik wordt door een dokter f. 3000 huur betaald, hetgeen wijst op een abnormalen toestand. Ook de loonen wijzen daarop. Spr. vraagt den M. om dit vraagstuk nog eens goed onder de oogen te zien, want het woningvraagstuk is tegelijk een zedelijksvraagstuk. Hetgeen de M. toezegt.

Postdienst.

Voorloopig Verslag op de Ontwerp-Verordening tot wijziging.

Vooral de voornaamste wijzigingen in het ontwerp vervat besprekende, werd gereedelijk toegegeven, dat de zeer veranderde omstandigheden in Curaçao wel aanleiding geven tot nadere beschouwing in verband daarmede van de regeling van den postdienst. Een onderwerp van ampele beraadslaging maakte het echter uit of die beschouwing wel wijzigingen van zóó ver strekkenden aard als door het Bestuur voorgesteld als noodzakelijk aantoont.

Bij dit onderzoek stiet men telkens op moeielijkheden, omdat de toelichting op menig punt onvolledig is. Zoo werd naar aanleiding van de medeelingen in de memorie van toelichting, dat zich de behoefte aan een postkantoor op Negropont sterk doet gevoelen en ook het oprichten van een hulppostkantoor aan de St. Nicolaasbaai op Aruba noodzakelijk wordt geacht, gevraagd hoe het Bestuur zich in het eene en het andere geval de oprichting en inrichting dier kantoren denkt; of het Gouvernement op 's Lands kosten de benoodigde gebouwtjes zal moeten maken, of gouvernementsambtenaren de werkzaamheden zullen verrichten en zoo ja, hoeveel en van welken rang, en in het tegenovergestelde geval, hoe de verantwoordelijkheid zal worden geregeld en of de noodige onafhankelijkheid gewaarborgd is, of postdiensten, als op de bestaande hulppostkantoren, dan wel slechts bepaalde diensten in die hulppostkantoren geconcentreerd zullen zijn, in verband met den algemeenen regel, dat gouvernements-postkantoren voor het publiek in den ruimsten zin toegankelijk zijn en den bijzonderen aard der terreinen, hoe de regeling te dezen aanzien zal zijn. Omtrent dit alles verkeeren de afdeelingen in het onzekere. Hiermede samenhangend werd verzocht of het Bestuur omtrent de kosten van een en ander geen mededeelingen zou kunnen doen, iets, wat van groot gewicht werd geacht.

Enkele leden wilden laten uitkomen, dat de inhoud van het antwoord op bovenbedoelde vragen van invloed kan zijn op hunne houding ten aanzien van dit onderdeel van het ontwerp.

Door een paar leden, die vreesden, dat de kosten wegens een hulppostkantoor geregeld zouden stijgen, werd de vraag gesteld of in de meeste gevallen niet zou kunnen worden volstaan met het plaatsen van brievenbussen en het ter plaatse verkrijgbaar stellen van frankeerzegels. Enkele leden vroegen hoeveel personen er op Negropont wonen.

Naar aanleiding van boven voorkomende vraag of gouvernementsambtenaren de werkzaamheden in de door het Bestuur bedoeld hulppostkantoren zullen verrichten werd de opmerking gemaakt, dat dit wel noodig zal zijn met het oog op het speciale karakter der posterijen en dat zelfs in het geval van de eenvoudige plaatsing van brievenbussen, de lichting hiervan wel door ambtenaren in gouvernementsdienst zal moeten geschieden.

Ook de kwestie van het scheppen van de bevoegdheid om bij besluit ter uitvoering van de verordening in de buitendistricten van Curaçao, Aruba en Saba hulppostkantoren op te richten en de wijze te bepalen, waarop de uitdeeling van brieven en andere stukken moet geschieden, werd onder de oogen gezien. Voor wat betreft de eerste bevoegdheid werd vrij algemeen met het oog op de kosten, die met de oprichting van hulppostkantoren gepaard kunnen gaan en vervolgens wegens niet wenschelijk geachte uitbreiding van de discretionaire macht van het Bestuur, de meening aangehangen, dat bij *verordening* zelf moet worden bepaald waar er hulppostkantoren zullen zijn. Er werd ook op gewezen, dat volgens het ontwerp bij verordening bepaald zal worden, dat er op Bonaire een hulppostkantoor zal zijn, terwijl overige hulppostkantoren bij besluit kunnen worden opgericht. Dit tweeslachtig stelsel verdient geen aanbeveling, naar de meening van de meeste leden. Ten aanzien van de tweede bevoegdheid n. l. om de wijze van uitdeeling te bepalen, werd door eenige leden op grond van de overweging, dat het in het algemeen wel de voorkeur moet verdienen aangelegenheden van de posterijen, waardoor de begrooting kan worden bezwaard (bijv. de vraag of brievenbestellers al dan niet moeten worden aangesteld) bij verordening te regelen, de meening uitgesproken, dat die bevoegdheid juister in handen van den wetgever voorkomt.

Tegen de wijziging van het tweede lid van artikel 30 werden geenerlei bezwaren gemaakt. Alleen wenschte men vast te leggen, dat deze wijziging in den status van den Postdirecteur geen aanleiding moet zijn voor traktementsverhooging en te minder in dezen tijd, nu er een voorstel is tot verhooging van de bezoldiging van den postdirecteur en tot toekenning van een vergoeding voor gemis van een ambtswoning. Een stellige uitspraak van het Bestuur in deze zagen verschillende leden gaarne tegemoet. Eenige leden wilden doen uitkomen dat deze uitspraak voor hen voornamelijk van belang is omdat het Bestuur de salarisregeling bij besluit kan wijzigen bij het in het leven roepen van een nieuwe betrekking en den Raad zoodoende voor een voldongen feit plaatsen.

Ook trok het de aandacht, dat juist nu belangrijke traktementsverhooging voor den Administrateur van financiën wordt aangevraagd, een maatregel voorgesteld wordt, waardoor hij van bepaalde werkzaamheden ontlast wordt.

Werd, zooals in den aanhef van dit verslag uitkomt, een beschouwing van de bestaande regeling van den postdienst in verband met de veranderde omstandigheden noodig geacht, opgemerkt werd ook, dat, waar het Bestuur blijkbaar de nooden te dezen opzichte in de buitendistricten in het oog gevallen zijn, ook de zich steeds uitbreidende en hoe langer hoe meer de invloeden van het drukke scheepvaartverkeer in de haven voelende Willemstad ten deze wel voorzieningen behoeft, waarvan het gemis zich al geruimen tijd en hoe langer hoe meer doet gevoelen. Meer gelegenheden om frankeerzegels te koopen op plaatsen op eenigen afstand van het postkantoor gelegen, speciaal op Otrabanda, dat zoo vaak door een lang openblijvende brug van het Oostelijk stadsgedeelte gescheiden is, werden noodig geacht. En vooral met het oog op de vele vreemdelingen, die ons eiland tegenwoordig bezoeken, gaf men den wensch te kennen, dat op het postkantoor het publiek ook in den tijd van 12 tot 1 uur 's middags onbeperkt toegelaten en geholpen wordt. Men begreep, dat de ambtenaren op dit kantoor een bepaalden tijd beschikbaar moeten hebben om hun maaltijd te gebruiken, maar meende, dat wanneer zij daartoe rouleerend in de gelegenheid werden gesteld, dit zonder bezwaar zou kunnen plaats hebben.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 30n. April 1928.

De Rapporteurs,
R. F. MUSKUS, ROBERTO DE LANNOY.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

Pastoor F. Hendriks van Sabaneta, Aruba, ligt ernstig ziek in het Hospitaal „S. Pedro di Verona" aldaar. Door een zwaren aanval van griep waren zijn longen lichtelijk aangedaan, zoodat men begin verleden week 't beter achtte hem naar 't hospitaal over te brengen. Daar openbaarde zich een zware nieraandoening, gepaard met hooge koorts, zoodat Zondag l.l. Pastoor Saris van de Playa hem uit voorzorg de laatste H.H. Sacramenten heeft toegediend. Des namiddags was door de hooge koorts en complicaties de toestand zeer ernstig, hoewel niet hopeloos.

Een kleine verbetering is ingetreden.

Laten wij hopen en bidden dat de Goede God dezen ijverigen missionaris voor de missie behoude.

Vijftig jaar op Curaçao.

Donderdag 21 Juni a.s. zal het 50 jaar geleden zijn dat de Eerw. Zuster DELPHINA, uit het St. Elisabeths'gasthuis, hier voet aan wal zette. Per zeilschip „Gouverneur de Rouville" kwam zij hier aan op 21 Juni 1878. En sindsdien heeft Zuster DELPHINA hier gewerkt, onfgebroken, in den dienst der Christelijke Naastenliefde; en nog steeds gaat zij als een moeder weldoende rond temidden harer ouwtjes van „Sosiego".

Als een glas water in den Naam van God gegeven zijn loon niet missen zal, hoe groot en schoon moet dan wel het loon zijn van geheel een leven van liefde en offer.

Zr. DELPHINA werd geboren te Loonhout (België) op 21 Januari 1853 en trad in het klooster der Zusters van Breda op 5 October 1872.

Wij wenschen Zr. DELPHINE van harte geluk met dit zeldzaam jubilee, en bedanken haar voor het vele goed dat zij aan de armen en lijdenden gedurende die 50 jaren gedaan heeft.

* *
*

Zondagavond had in de St. Annakerk te Otrabanda de plechtige sluiting plaats van het 40 uren gebed. Z. D. H. Mgr. Vuylsteke celebreerde het Lof, en droeg het Allerheiligste in de processie en de Zeer eerw. Pastoor H. Smit hield de feestpreek.

Gisterenmiddag had de plechtige Sacraments-processie plaats in den tuin van Welgelegen. Morgen viert de parochie van Janwé haar jaarlijksch Adoratiefeest met Processie. Z. D. H. Mgr. Vuylsteke zal het Lof doen.

Petroleum-nieuws.

Als alles waar is wat er de laatste dagen verteld wordt, dan staan Curacao en Aruba aan het begin van een nieuwe reusachtige ontwikkeling op petroleum-gebied, zoo grootsch als wel nooit iemand heeft durven droomen.

De C. P. I. M. gaat de opslag-capaciteit van ruwe olie en olieproducten, zoowel op Asiento als Caracasbaai aanzienlijk verhoogen. Voorts wordt er geregeld doorgegaan met de uitbreiding van de distillatie-inrichtingen voor ruwe olie, terwijl ook besloten is het aantal z.g. cracking plants te vermeerderen en de electrische centrale aanzienlijk uit te breiden.

Details omtrent deze uitbreiding zijn wij tot onzen spijt niet machtig kunnen worden.

Naar wij uit goede bron vernomen hebben heeft de *Standard Oil Co.* na Fuik en St. Kruis bezocht te hebben, optie gevraagd op de plantage *Marchena* aan het Schottegat gelegen, voor den termijn van 3 maanden, voor de som van $ 200,000.

Ook loopen er geruchten dat de *Pan-American* zich op Aruba zal komen vestigen waarvan echter officieel noh niets bekend is.

De Koningin Emmabrug op Curaçao.

De West-Indische Kamer te Amsterdam bericht ons:

De haven van Curaçao, de St. Annabaai, verdeelt de hoofdstad Willemstad in twee deelen. De verbinding tusschen de twee volkrijke stadsgedeelten wordt tot stand gebracht door eene pontonbrug, de Koningin Emmabrug. Concessionarisse dier brugonderneming is de Curaçaosche Handel Maatschappij, bij welke maatschappij ook de administratie der brug berust.

Gezien 't intrinsieke verkeer van voetgangers en automobielen over deze brug is deze onderneming bij goed beheer eene zeer winstgevende. De resultaten van de tegenwoordige exploitatie schijnen een onjuist beeld van een winstgevende. De loopende concessie eindigt op 31 Mei 1930.

Alhoewel van Bestuurswege nog niet is beslist of in de toekomst voor eene pontonbrug dan wel voor een transbordeur, eene havenbrug zoo als er eene b.v. in 1899 te Rouen over de Seine is gebouwd, concessie zal worden verleend, worden gegadigden het hetzij voor het een, hetzij voor het andere, op bovenstaande opmerkzaam gemaakt. *(De Tijd.)*

„Alice M. Lawrence."

Wederom is het Engelsch zeilschip „*Alice M. Laurence*" hier deze week binnengekomen met 140 passagiers aan boord; te zamen met de bemanning 150 personen. Naar wij vernemen zijn deze werklieden onmiddelijk door C. P. I. M. aangenomen. Blijkbaar kan men hier niets doen tegen dit maar volladen met menschen, met zoo goed als geen veiligheidsmaatregelen, daar het schip was uitgeklaard van het engelsche eiland *Anguilla*, en de hier bestaande verordeningen alleen gelden voor schepen komende van Curaçao of van eenig tot Curaçao behoorend eiland.

Toch zouden wij willen vragen, of daar geen verandering in te brengen is. Want het is meer dan onmenschelijk zooveel menschen te laden op een betrekkelijk klein en miserabel zeilschip, waarop zij aan de grootste gevaren en alleszins menschonwaardige behandeling zijn blootgesteld.

Zeilvaart

gedurende de maand Mei 1928.

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Anguilla	1	Anguilla	1
Amuay	1	Amuay	2
Aruba	45	Aruba	33
Azua	1	Bonaire	45
Bonaire	46	Bov. Eil.	1
Bov. Eil.	1	Haiti	1
Guanta	1	Jacmel	1
La Guayra	1	La Guayra	4
La Vela de Coro	10	La Vela	14
Maracaibo	1	Pto Cabello	39
Pto. Cabello	20	Pto Plata	1
Sto Domingo	4	Sto Domingo	2
Tucacas	17	San Juan	1
Van Zee	3	S. P. de Macoris	1
		Naar Zee	1
Totaal	152	Totaal	147

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Mei 1928 aandeden, met de vermelding van hun gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
	Aantal	INHOUD IN M³. Bruto	Netto	Aantal	INHOUD IN M³. Bruto	Netto
Maand Mei 1928	152	18.144	16.289	360	3.314.458	1.817.070
Vorige maanden	541	108.873	96.449	1.528	14.856.138	8.256.614
Totaal	693	127.017	112.738	1.888	18.170.596	10.073.684

N. B. Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Verzet tegen de politie.

In den avond van 8 Juni waren twee bij de politie werkzame militairen op patrouille bij de Werfstraat. toen zij twee, eerst drie, in kennelijken staat van dronkenschap verkeerende zeelui van het Noorsche stoomschip „Vaarli" ontmoetten. Daar vermaning tot kalmhouden niet het gewenschte resultaat gaf, werden beide gearresteerd, te meer daar het stel aan de politie bekend stond als steeds verzet plegende Noren. Op de nieuwe Waaigatbrug rukten beide arrestanten zich los en wilden de politie met gebalde vuisten te lijf. Een toevallig zich naar zijn dienst begevende burgeragent verleende voorloopige assistentie, terwijl de patrouille-commandant den anderen militair naar de wacht zond om versterking te gaan halen. Deze burgeragent, die om twaalf uur in dienst zou komen, had geen wapens bij zich, waarom de korporaal hem zijn gummistok ter leen gaf. Hiermee kon hij een Noor van zich afhouden, terwijl de korporaal den andere voor zijn rekening nam. Deze viel met zulk een hevigheid aan, dat de korporaal genoodzaakt was zijn klewang te trekken. De eerste slag werd toegebracht met het plat van de sabel, doch de woesteling liet zich hierdoor niet afschrikken. Eerst na zes slagen met het scherp op hand, arm en schouder, zakte de Noor in elkaar. Hij was dermate gewond, dat overbrenging naar de kliniek noodzakelijk was, waar Dr. Winkel de eerste hulp heeft verleend. Den volgenden morgen heeft Dr. Boogaart eenige hechtingen aan de hand verricht.

De tweede Noor, die met den burgeragent heeft gevochten, heeft de noodige slagen met den gummistok opgeloopen, doch heeft zich eerst gewonnen gegeven, toen het patrouilleld van de wacht terug kwam en hem volgens de regelen van de kunst „knock-out" sloeg.

Naar wij hopen is dit avontuur voor de beide heeren, die steeds wanneer de „Vaarli" in de haven was, 't de burgerpolitie lastig maakte, een goede les, nog afgezien van het rechterlijk vonnis dat zal volgen. Want natuurlijk is tegen beide klanten procesverbaal opgemaakt wegens ernstig verzet tegen de politie.

Daar naar wij vernemen ruim een vijftiental personen stond toe te zien, terwijl de beide agenten bezig waren om zich tegen die beide woestelingen te verdedigen, zouden wij willen vragen, of in zulk een geval de politie geen recht heeft op eenige hulp van de zijde van het publiek? Niemand stak een vinger uit om de beide agenten die uit lijfsbehoud vochten, te helpen. Ons dunkt dat de politie wier taak het is de openbare rust te handhaven en de veiligheid der burgers te beschermen, toch wel op eenige hulp van de zijde van het publiek aanspraak mag maken, wanneer zijn eigen veiligheid in gevaar komt.

Licht voor Mundo Nobo.

Iedereen kan er zich van overtuigen, hoe de bevolking van Mundo Nobo gestadig toeneemt. Voortdurend wordt erbij gebouwd, zoodat er reeds een heel bebouwde wijk bestaat. 't Is dan ook niet meer dan billijk, dat men die menschen daar fatsoenlijk licht verschaft en niet maar in de diepste duisternis doet rondschaffelen. Daarom vragen wij het Bestuur en de Directie van de Ned. Ind. Gasmaatschappij beleefd, maar dringend, om ten spoedigste verandering in dezen toestand te brengen.

Groote onkosten gaan er niet mee gepaard, en voor de vele menschen die daar wonen, zal het een kolossaal gemak zijn.

Ernstig ongeluk op de Isla.

Naar wij vernemen heeft er Vrijdag op de Isla een treurig ongeval plaats gehad. De employé de heer Taets van Amerongen, een jongeman van 22 jaar, was ergens op een toren aan het werk, en liet zich, in plaats van de ladder af te gaan, afglijden langs een kabel, die er is aangebracht om ingeval van brand als noodhulp te dienen.

Naar beweerd wordt, was de kabel niet strak gespannen, en kwam daardoor in aanraking met de electrische leiding. De kabel brak en de heer T. v. A. viel op een sluitstuk van een buis. Ernstig inwendig gekneusd en met een schedelbreuk werd hij opgenomen en naar 't Sanatorium vervoerd. Zijn toestand is nog steeds zeer ernstig.

Voetbalongeluk.

Zondagmiddag viel bij de voetbalmatch op Mundo Nobo een speler van de Club „Trappers" met het gevolg dat hij zijn arm brak. Naar het hospital vervoerd, werd hij door Dr. Samson verbonden, en keerde weer huiswaarts.

In dank ontvangen.

Verslag van de Curacaosche Handels-Maatschappij over het boekjaar, 1927.

Post per vliegtuig.

Het ligt in de bedoeling van de post-administratie om ook met het vliegtuig, waarmede luitenant Van Onlangs voornemens is, eerlang een vlucht naar Suriname en Curaçao uit te voeren, poststukken te verzenden.

Het luchtrecht, dat voor de financiering van den tocht ten goede komt, zal, evenals voor de a. s. vier vluchten naar Oost-Indië, bedragen 40 cent per briefkaart en 75 cent per 20 gram voor de overige stukken.

De luchtpostzegels, welke voor de bedoelde vier Indië-vluchten worden aangemaakt, zullen ook in het onderhavige geval voor de kwijting van het luchtrecht worden gebezigd. De zegels zullen voorts met een speciaal voor dit doel te vervaardigen stempel onbruikbaar worden gemaakt

Petroleum in Suriname.

„De West" van 10 April schrijft: Over enkele dagen wordt hier uit Venezuela verwacht de heer Butt, geoloog in dienst der Atlantic Refining Company te Philadelphia, die het onderzoek naar petroleum zal voortzetten, in de eerste plaats in Nickerie.

Van zijn advies zal afhangen of overgegaan zal worden tot diepboring.

Officiëele Berichten.

De seiner bij den dienst der Draadlooze Telegrafie in Curaçao, P. A. Simon, is voor onbepaalden tijd geschorst.

De heer H. C. J. van den Eeden is benoemd tot tijdelijk hulploods voor Fuikbaai alhier.

Aan Mej. S. D. Roos, onderwijzeres in nuttige handwerken aan de Julianaschool op Aruba is, wegens familie-aangelegenheden, veertien dagen vrijstelling van dienst verleend, met vergunning dien tijd in Maracaibo door te brengen.

De heer C. M. Meyboom is benoemd tot adjunct-commies in Curacao en werkzaam gesteld ter Gouvernement-Secretarie.

Kabelberichten.

Volgens de laatste berichten is de „Italia" geheel en al vernield. De „Citta de Milano" heeft directe verbinding er mee. De bemanning is behouden, slechts twee personen zijn er gewond. Het luchtschip zit op 80°71' N. B. en 25°39' W. L. Men doet alle moeite om zoo spoedig mogelijk hulp te verleenen aan de schipbreukelingen, wier toestand met het uur hachelijker wordt. Toen het schuitje tegen een ijsberg stiet, werden Nobile en de mannen die zich erin bevonden met geweld op het ijs geslingerd, de overigen die zich bij de motoren bevonden, werden nog verder weggeslingerd.

Correspondentie.

X. Geduld a. u. b. tot de volgende week.

De Procureur-Generaal

Hoofd der politie op Curaçao

A. maakt bekend dat de navolgende hulpmiddeleu zullen worden gebruikt ter verkrijging van een geregeld verkeer iu Willemstad.

1e. Ronde roode borden, welke, zonder dat zulks op het bord nog in het bijzonder zal worden vermeld, aanduiden dat het verboden is de straat in te rijden, aan den ingang waarvan het bord is geplaatst; het voorvlak van het bord zal worden geplaatst loodrecht op de verkeersrichting. Is het verbod van inrijden slechts van kracht voor een bepaalden tijd dan wel voor een bepaalde soort van voertuigen, dan zal zulks in witte letter op het bord worden vermeld.

Van alle, ook van de hierna nog te vermelden borden is de zijde, welke geen aanduiding voor het verkeer bedoelt te zijn, wit geverfd.

2e. Ronde groene borden, waarin met zwarte teekens een cijfer staat vermeld; dit cijfer geeft aan de maximum snelheid, in kilometers, waarmede mag worden gereden op het weg-gedeelte tusschen twee groene borden.

Het bord wordt geplaatst loodrecht op de verkeersrichting.

3e. Ronde blauwe borden, waarin met witte verf is geschilderd:

a. een pijl, waarvan de punt wijst in de richting welke voertuigen moeten volgen;

b. een letter **P**, (zoo noodig gevolgd door een cijfer) aangevende de plaats waar voertuigeu mogen worden geplaatst zonder onmiddellijk toezicht en zonder dat bij duisternis de lichten behoeven te branden;

het cijfer geeft aan hoeveel voertuigen op die plaats mogen parkeeren.

c. Een letter **S** (zoo noodig gevolgd door een cijfer) aangevende de plaats waar huurautos mogen stationeeren; het cijfer geeft aan het aantal autos dat op die plaats mag stationeeren.

d. Een letter **W** aangevende de plaats waar autobussen gedurende onbepaalden tijd mogen blijven staan om passagiers in te nemen.

e. Een letter **H** aangevende waar autobussen gedurende korten tijd mogen stoppen, echter niet langer dan noodig is om wachtende passagiers onverwijld op te nemen, of passagiers die wenschen uit te stappen, onverwijld daartoe de gelegenheid te geven.

4. Richtingsheuvels van diverse vormen en afmetingen, welke door bestuurders steeds zoodanig moeten worden gepasseerd dat zij deze heuvels aan hun linkerhand houden. Gedurende een proeftijd zullen deze heuvels worden aangegeven door op den grond geverfde lijnen.

5e. Op den grond geverfde omtrekken van figuren van diverse vormen en afmetingen, die aangeven de ruimte waarbinnen dan wel de wijze waarop moet worden geparkeerd, gestationeerd, gewacht, enz.

B. Bepaalt, ter voldoening aan het gestelde in art. 77 (onder 1e.) van de Algemeene Politiekeur 1917:

1e. Dat de daar bedoelde nummers moeten bestaan uit cijfers van minstens 13 cM lengte en 5 cM breedte met een tusschenruimte van minstens 2 cM. met een vrije ruimte van minstens 2 cM rondom het nummer.

2e. Dat de nummers moeten zijn witte onuitwisbare teekens, aangebracht op een rechthoekige zwarte plaat, die in vertikalen en vasten stand moet zijn gehecht zoowel aan de voorzijde als aan de achterzijde van een motorrijtuig op meer dan drie wielen, terwijl op alle andere motorrijtuigen de platen zoodanig moeten zijn aangebracht, dat de nummers van achteren en ook van links en van rechts van het voertuig zichtbaar zijn.

3e. Dat van zonsopgang tot zonsondergang de nummers van een motorrijtuig, dat zich op den openbaren weg bevindt, buiten de plaatsen kenbaar gemaakt door het hierboven bedoelde blauwe bord met een witte letter **P** (zie het tweede lid van artikel 85 der Politiekeur) helder verlicht moeten zijn.

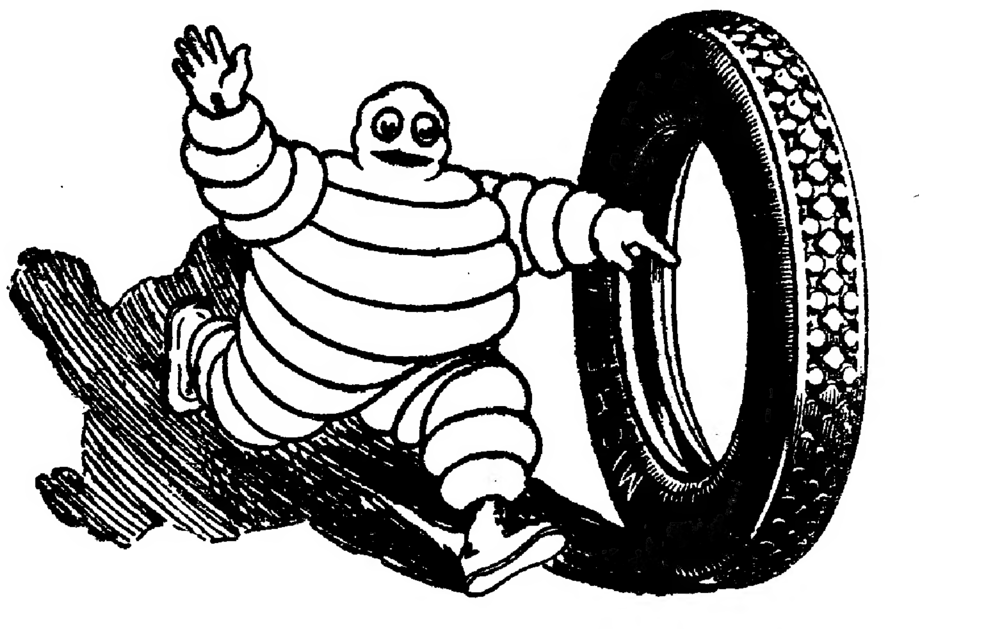
C. Vestigt er de aandacht op dat in artikel 77 onder 1e van de Politiekeur is voorgeschreven dat de nummers behoorlijk zichtbaar moeten zijn, aan welk voorschrift niet voldoen nummers welke bestoven, bevuild dan wel onduidelijk zijn; die, welke zoodanig zijn geplaatst dat zij door de bumpers of andere wagendeelen gedeeltelijk zijn bedekt; die, welke door lading of afhangende voorwerpen gedeeltelijk zijn bedekt; die, welke op onjuiste wijze zijn verlicht enz.

D. Brengt ter kennis dat met ingang van 1 Juli 1928 door de politie zal worden gelet op strikte naleving van het bovenstaande.

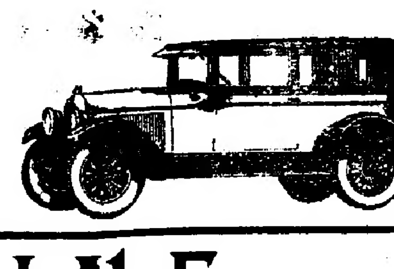
De Procureur-Generaal

Hoofd der Politie v. d.

3—1 M. VAN DIJK.

HORN-LINE.

Sailings from CURAÇAO to:

HAMBURG via Pto. Cabello, La Guayra and Trinidad:		**PTO. COLOMBIA and CARTAGENA:**	
M.S. Frida Horn	10 June	M.S. Consul Horn *)	11 June
M.S. Consul Horn	1 July	M.S. Therese Horn	25 June
M.S. Therese Horn	15 July	M.S. Minna Horn *)	9 July
M.S. Marie Horn	6 August	M.S. INGRID HORN *)	1 August
M.S. INGRID HORN	19 August	M.S. Frida Horn	18 August
M.S. Frida Horn	2 September	M.S. MIMI HORN *)	29 August
M.S. MIMI HORN	16 September	M.S. Consul Horn	17 September
M.S. Consul Horn	7 October	M.S. Henry Horn *)	1 October
M.S. Henry Horn	21 October	M.S. INGRID HORN *)	24 October
M.S. INGRID HORN	11 November	*) These boats call also at Santa Marta.	

JACMEL, Kingston, Port au Prince:

M.S. Henry Horn	15 June	M.S. Waldtraut Horn	7 September
M.S. Romö	13 July	M.S. Therese Horn	5 October
M.S. Minna Horn	27 July	M.S. Minna Horn	2 November

All ships accept cargo and passengers.

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao maakt hierbij bekend, dat het kenteeken, bedoeld bij art. 7 van de Hondenverordening 1923 (P. B. No. 14) dit belastingjaar den vorm van een kruis zal hebben, waarop aan den eenen kant het wapen van de West-Indische-Comnagnie en het jaartal 1928 en aan den anderen kant het volgnummer van de penning voorkomen. Het kenteeken is ten kantore van den Kolonialen Ontvanger verkrijgbaar, voor het stadsdistrict van geel koper en voor de buitendistricten van rood koper.

Willemstad, Curaçao, 30 Mei 1928.

De Procureur-Generaal,
Hoofd der Politie vd.

3—3 M. VAN DIJK.

Inspectie-Onderwijs.

EXAMENS.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen, dat de examens ter verkrijging van akten van bekwaamheid tot het geven van onderwijs in de kolonie Curaçao ingevolge artikel 1 van het besluit van den 10den December 1921 (P. B. 1921 No. 79) zullen worden afgenomen in de maand September 1928.

Zij, die zich aan eenig examen willen onderwerpen, moeten zich vóór of op den

1sten Juli 1928 schriftelijk

aanmelden bij den Inspecteur van het Onderwijs onder overlegging van de bij de onderwijsverordening 1907 vereischte akten of bewijzen, benevens van een geboorteakte.

Zij, die eenig examen wenschen af te leggen, moeten den leeftijd van *Achttien jaren* hebben volbracht, tenzij de Gouverneur om bijzondere redenen vergunning verleent het examen eerder af te leggen.

Zij, die zich aanmelden, worden slechts tot het afleggen van het examen toegelaten, wanneer uiterlijk twee dagen vóór het begin der examens ten kantore van den Kolonialen Ontvangen op Curaçao een examengeld is voldaan van:

Vijf gulden voor het afleggen van het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) der vierde klasse, en van het evamen in gymnastiek, nuttige of fraai handwerken;

Tien gulden voor het afleggen van het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) der derde klasse en van het examen in de wiskunde, het boekhouden, de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, welk bedrag verminderd wordt tot vijf gulden, wanneer de candidaat in het bezit is van de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) der derde of vierde klasse;

Vijftien gulden voor het afleggen van het examen in de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, bedoeld in het 2de lid van artikel 27 en in het 2de lid van artikel 42 der onderwijs verordening 1907.

De candidaten worden opmerkzaam gemaakt op de verslagen der vorige examens, die in de Curaçaosche Courant bekend gemaakt zijn.

Ondergeteekende is tot het geven van inlichtingen over examens, te spreken elken *Zaterdag* des morgens van **8** tot **12** uur op de Inspectie van het onderwijs, Fort Amsterdam.

Curaçao, 1 Juni 1928.

De Inspecteur voornoemd,

3—3 H. J. A. SCHROEDER.

Advertentie.

De PROCUREUR-GENERAAL, Hoofd der Politie in Curaçao,

A. brengt in herinnering:

1°. dat het verboden is in het 1e of stadsdistrict, zonder schriftelijke vergunning van het Hoofd der Politie, varkens op schot los of vastgemaakt te houden (art. 17 bis Alg. Pol. Keur);

2°. dat varkens op den openbaren weg in het 1e of stadsdistrict losloopende gevonden, door de politie worden opgevangen of zoo de opvanging te moeilijk is, worden afgemaakt (ar'. 41 2e lid Alg. Pol. Keur);

3°. dat honden, die tusschen 10 uur des avonds en vijf uur des morgens op den openbaren weg door blaffen, huilen of janken overlast of hinder veroorzaken, ter beschikking zijn van de politie (art. 36 Alg. Pol. Keur);

4°. dat honden, die binnen het stadsdistrict op den openbaren weg alsmede op voor een ieder toegankelijk particulier erf zonder toezicht losloopende worden gevonden door de politie worden opgevangen, en, indien zij binnen éénmaal 24 uren niet zijn afgevraagd, ter beschikking van de politie blijven. (art. 12, juncto art. 9 P. B. 1923, No. 14).

B. brengt ter algemeene kennis:

dat met ingang van 1 Juni 1928 aan bovengenoemde bepalingen met gestrengheid de hand zal worden gehouden.

Willemstad, 25 Mei 1928.

De Procureur-Generaal voornoemd

3—3 M. VAN DIJK.

